

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 73/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., trvale bytom P., zastúpeného advokátom JUDr. D. Ch., Advokátska kancelária, Ž., vo veci porušenia jeho základných práv postupom Krajského súdu v Žiline a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3 T 16/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 21. februára 2002 doručené podanie J. M., trvale bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Sťažnosť“, ktorým sťažovateľ namietal porušenie bližšie neoznačených práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 16/01.

Keďže podanie sťažovateľa nespĺňalo náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd ho listom z 27. februára 2002 vyzval na odstránenie nedostatkov podania. V reakcii na túto výzvu bolo ústavnému súdu 25. marca 2002 doručené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. D. Ch., Ž. (ďalej len „právny zástupca“). Keďže ďalšie nedostatky predmetnej sťažnosti odstránené neboli, listom zo 4. apríla 2002 vyzval ústavný súd právneho zástupcu sťažovateľa na ich odstránenie v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Z doručky dodanej poštou vyplýva, že výzvu ústavného súdu prevzal právny zástupca sťažovateľa 10. apríla 2002. Do dňa neverejného zasadnutia senátu ústavného súdu, na ktorom tento predbežne prerokoval návrh sťažovateľa na začatie konania, ústavnému súdu nebola doručená žiadna odpoveď právneho zástupcu sťažovateľa na jeho výzvu.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí v zmysle § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde musí sťažnosť podľa čl. 127 ústavy okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a označenie, proti komu sťažnosť smeruje. K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Návrhy, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže bol právny zástupca sťažovateľa podrobne poučený o nedostatkoch predmetného podania a tieto neodstránil ani v lehote, ktorú mu ústavný súd určil, rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2001